

VZW OPSTAP

Bezorgt gezinnen met een kind met een meervoudige beperking een vakantie

Zonen en dochters die houden van gezelligheid, van lachen en zwanen, maar die ook elk uur van de dag zorg vereisen. vzw Opstap neemt hen en hun gezinnen elk jaar mee op weekend en op zomerreis. Terwijl de mantelzorgers ontspannen, nemen vrijwilligers de zorg én de zwans voor hun rekening.

Jozefien VAN HUFFEL Duinkerke. Een colonne van zeven rolstoelen en aanhang stopt aan het zebepad. Vrijwilliger Linsey STAEPELS staat vooraan, maar ze laat de beslissing over aan haar passagier. „Mogen we oversteken, Maud?” Maud JAMIN neemt de verantwoordelijkheid ernstig, telt de koppen en knikt. Heel gewoon en heel bijzonder, dat is hoe vzw Opstap eropuit trekt.

Ruim twintig jaar geleden staken ze de koppen bij elkaar, een paar ouders van kinderen met een meervoudige, zowel lichamelijke als verstandelijke, beperking en een paar personeelsleden uit de zorgsector. Ze stelden vast dat op vakantie gaan voor die kinderen en hun gezin bovenal lastig was. Het kind, de broers en zussen, de ouders – eigenlijk kon niemand volwaardig genieten. vzw Opstap ontwikkelde daarom een alternatief: gezamenlijke gezinsvakanties, voorbereid en ondersteund door vrijwilligers.

Het bleek te werken en werkt nog steeds, zo klinkt het bij de groep die het laatste weekend van november in Duinkerke doorbrengt. Terwijl dochter Maud Jamin vooraan mee de koers bepaalt, kuiert mama Inge Cromheeke vijftig meter achterop. „Als we met Opstap op weekend of reis zijn, hoef ik niet in de buurt te blijven”, lacht ze. „Dan doet Maud het liever alleen. ‘Mama, ga maar weg’, zegt ze.”

„Wij kwamen bij Opstap terecht na een zomer waarin we twee maanden lang dag in dag uit met Maud bezig waren”, vervolgt ze. „We gingen er bijna aan

onderdoor. Mijn man en ik hebben geen huis-tuin-en-keukenrelatie, we zijn een geolied team. Slechts bij Opstap zijn we nog eens even koppel.”

Waar ze naartoe trekken, maakt het gezin eigenlijk weinig uit. „Zolang de continue zorg maar even op pauze kan en we gewoon eens iets kunnen gaan eten”, zegt Cromheeke. „Maud is mobiel en we zouden ook op eigen houtje naar het buitenland kunnen trekken. Maar de Akropolis of de Eiffeltoren zegt haar niets, zij heeft alleen iets aan gezelligheid. Het heeft dus weinig zin om vier uur te vliegen om dan op een terras met prachtig uitzicht toch weer Teletubbies te zitten tekenen met haar.”

Bij Opstap nemen vrijwilligers van negen uur 's ochtends tot halfzes 's avonds de zorg voor de vakantiegevoelers met een beperking op zich. Vandaag scheiden de wegen van ouders en kinderen op de markt van Duinkerke. De jonge garde gaat fruit kopen, om straks mee te kokerellen.

Karen De Coene duwt Sam Schelstraete. Hij kan niet praten en niet zelfstandig bewegen, maar als een van de andere vrijwilligers aanstalten maakt om

Overdag hebben de ouders vrijaf. De vrijwilligers eten 's middags samen met de kinderen. © Jozefien Van Huffel

Lennert Schillebeeckx en Freya Verbruggen spelen een spel. Nog twee blikken te gaan. © Jozefien Van Huffel

te telefoneren, brengt zij hem snel naar de andere kant van het groepje. „Sam luistert graag naar telefoongesprekken”, legt ze uit. Freya Verbruggen trekt Lennert Schillebeeckx ondertussen vooruit aan de armen in plaats van hem te duwen, want zo traint hij zijn armspieren.

„We hebben een vaste kern van jonge vrijwilligers. Zij kennen de gasten die al jaren meegaan en kunnen die informatie dus ook doorgeven aan andere vrijwilligers”, zegt oprichter en voorzitter Willy Van Acoleyen. „Nieuwe gezinnen bezoeken we om alle mogelijke informatie op te listten. Wat moeten we bijvoorbeeld

dikke map op. Ze overloopt het lijstje op de eerste bladzijde: „Wil je iets zeggen over een persoon? Over een plaats? Over eten en drinken? Over de tijd?” Sam maakt een instemmend geluid. Stap voor stap puzzelen ze samen een verhaal bij elkaar, over een afspraak volgende week met een werkman. „Ik ga al jaren mee met Opstap. Nu twijfel ik soms eraan of het geen tijd is voor wat anders. Maar ik wil dan toch weer weten hoe het met Sam is”, zegt Karen De Coene.

De ouders zijn intussen samen op stap. „We gaan al zes jaar mee. We hebben een band en we delen ook iets”, zegt Inge Cromheeke. „We maken ons geen van allen druk om details, bijvoorbeeld. We begrijpen ook veel zonder dat het uitgesproken wordt. Daardoor hoeven we het eigenlijk nauwelijks over de beperkingen van onze kinderen te hebben en dat is fijn.”

De zomergezinsvakantie van Opstap duurt twee weken. Twee weken lang komen de ouders dan in de late namiddag weer samen met hun kinderen. „Dan is er 'het mooiste moment'”, zegt Willy Van Acoleyen. „De vrijwilligers doen dan nog iets leuks, ze laten foto's zien of vertellen op een andere manier het verhaal van die dag.” „En vervolgens neemt elk gezin de avondroutine op”, vertelt Inge Van Cromheeke. „Dan heb ik Maud bij me en slaap ik gerust. Dat is vzw Opstap voor ons. Meer hoeft het ook niet te zijn.”

vzw Opstap zoekt nog vrijwilligers voor de gezinsvakantie van 8 tot 22 juli 2016 in Arnhem, in Nederland. Zij betalen niet voor het verblijf of de maaltijden. Meer op www.vzwopstap.be, via info@vzwopstap.be of via 03 889 38 93 (Willy Van Acoleyen).

Met de vrijwilligers op uitstap naar de markt in Duinkerke. © Jozefien Van Huffel